

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2147/2553

พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานีโจทก์ นางยินดี เพชรศรีโจทก์ร่วม นายสำรอง หนูอินทร์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 291, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 78, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

บริเวณที่เกิดเหตุเป็นสามแยกติดตั้งสัญญาณจราจรไฟ และขณะเกิดเหตุสัญญาณจราจรไฟเป็นสัญญาณจราจรไฟสีเขียวให้เลี้ยวขวา เมื่อได้รับสัญญาณจราจรไฟสีเขียวให้เลี้ยวขวารถทุกคันที่จะเลี้ยวขวาย่อมเคลื่อนที่ผ่านเข้าสู่ทางร่วมทางแยกผ่านช่องเดินรถของรถที่แล่นสวนทางมาไปได้ การที่จำเลยขับรถล้ำเข้าไปในช่องเดินรถของรถที่แล่นสวนมาก็เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการเลี้ยวขวาผ่านช่องเดินรถของรถที่แล่นสวนทางมาเท่านั้น แต่อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นเนื่องจากการกระทำของผู้ตายที่ขับรถฝ่าฝืนสัญญาณจราจรไฟสีแดงแล่นเข้าชนรถโดยสารที่จำเลยเป็นผู้ขับ โดยที่ไม่ว่าจำเลยหรือผู้ใดก็ไม่อาจคาดคิดได้ จำเลยจึงไม่เป็นฝ่ายประมาท การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายตาม ป.อ. มาตรา 291 อนึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ตายเป็นฝ่ายประมาทเนื่องจากเป็นฝ่ายขับรถจักรยานยนต์แล่นสวนทางมาโดยฝ่าฝืนสัญญาณจราจรไฟสีแดงเป็นเหตุให้ชนเข้ากับด้านหน้าข้างขวาของรถโดยสารที่จำเลยเป็นผู้ขับ ผู้ตายจึงไม่ใช่ผู้เสียหาย ย. ภาระของผู้ตายจึงมิใช่ผู้เสียหายตามกฎหมายด้วย ดังนั้น ย. จึงไม่มีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ปัญหานี้เป็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43, 78, 157, 160 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างการพิจารณา นางยินดี ภริยาของนายเดชา ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์และโจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (4), 157 เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นว่า ถนนเกิดเหตุมี 2 ช่องเดินรถ รถแล่นสวนทางกัน ที่เกิดเหตุเป็นบริเวณสามแยกติดตั้งสัญญาณจราจรไฟ ขณะเกิดเหตุสัญญาณจราจรไฟเป็นสัญญาณจราจรไฟสีเขียวให้เลี้ยวขวา จำเลยขับรถโดยสารล้ำกึ่งกลางของทางเดินรถเพื่อจะเลี้ยวขวาเข้าสู่ทางแยกไปอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเหตุให้ด้านหน้าข้างขวาของรถโดยสารชนเข้ากับรถจักรยานยนต์ที่ผู้ตายเป็นคนขับแล่นสวนทางมาโดยฝ่าฝืนสัญญาณจราจรไฟสีแดง ผู้ตายถึงแก่ความตาย สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 78, 160 ซึ่งศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องไปนั้น

คู่ความมิได้อุทธรณ์ ความผิดตามข้อหาดังกล่าวเป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น และข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8 โดยที่ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาว่าผู้ตายเป็นฝ่ายประมาท คงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยเพียงว่า จำเลยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้รับสัญญาณจราจรไฟสีเขียวให้เลี้ยวขวา รถทุกคันที่จะเลี้ยวขวาย่อมเคลื่อนที่ผ่านเข้าสู่ทางร่วมทางแยกผ่านช่องเดินรถของรถที่แล่นสวนทางมาไปได้ การที่จำเลยขับรถล้ำเข้าไปในช่องเดินรถของรถที่แล่นสวนทางมาก็เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการเลี้ยวขวาผ่านช่องเดินรถของรถที่แล่นสวนทางมาเท่านั้น แต่อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นเนื่องมาจากการกระทำของผู้ตายที่ขับรถฝ่าฝืนสัญญาณจราจรไฟสีแดงแล่นเข้าชนรถโดยสารโดยที่ไม่ว่าจำเลยหรือผู้ใดก็ไม่อาจคาดคิดได้ การกระทำของจำเลยหากจะเป็นความผิดก็คงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ที่ขับรถล้ำกึ่งกลางของทางเดินรถเท่านั้น จำเลยจึงไม่ได้เป็นฝ่ายประมาท ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น อนึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ตายเป็นฝ่ายประมาท ผู้ตายจึงไม่ใช่ผู้เสียหาย นางยินดีภริยาของผู้ตายจึงมิใช่ผู้เสียหายตามกฎหมายด้วย ดังนั้น นางยินดีจึงไม่มีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ และศาลล่างทั้งสองก็ฟังข้อเท็จจริงต้องกันมาดังกล่าวจึงชอบที่ศาลล่างทั้งสองจะยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของนางยินดีเสีย ปัญหานี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225" พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องและให้ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์

องค์คณะ

สุรศักดิ์ สุวรรณประกร · ขำนาญ รวิวรรณพงษ์ · สุรพันธุ์ ละอองมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2147/2553>